

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petivrstice po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Zadnje povelje admirala Makarova.

Pretrsujočo sliko o pogibelji admiralske ladje podaja poročevalec novin »Associated Press«, ki je na ruski strani opazoval dogodke pred Port Arturjem dne 13. t. m. Najprvo pripoveduje o junaški borbi ruske križarke »Bajana«, ki se je izpostavila, ko so japonske torpedovke potopile »Strašnega«, ognju cele japonske eskadre, da je ostalim ruskim torpedovkam omogočila se umakniti v pristanišče. V tem trenutku so pripadle ruske oklopnice, na čelu jim »Petrovavlovsk« iz pristanišča. Na signalnem jamboru admiralske ladje se je mahoma pojavila množica pestrih zastavic, kar je značilo: »Izborna, junaška, »Bajana! To je bil zadnji znak življenja admirala Makarova.

Nato se je dal znak, naj torpedovke plujejo naprej. Ko je potem »Petrovavlovsk« opazil, da se japonske ladje umičejo, je jel streljati nanje iz največjih topov. Toda Japonci so bili že izven strele daljave. Izginili so, za njimi pa je plulo rusko brodovje. Z največjo napetostjo smo pričakovali, pravi poročevalec, da se zopet pojavi ruska eskadra na obzorju. Po preteku ene ure smo jo zopet zazrli, za ruskimi ladjami pa smo opazili japonsko brodovje, obstoječe iz 14 vojnih ladij. Ker je bilo Japoncem nemogoče se do streljne daljave približati ruski admiralski ladji, so se v oddaljenosti 18 vrst nenadoma ustavili. Rusko brodovje se je pri vzhodu v pristanišče postavilo v bojne vrste, zastave na jamborih se veselo plapolale, torpedovke pa so jadno odhitele v luko. Zavladalo je brezvetrje pred viharjem, mir pričakovanja pred približajočo se nevarnostjo. Zrl sem na japonsko ladjevje. Niti ganilo se ni, kakor da bi bilo pribito na morje. Pogledal sem na »Petrovavlovsk«, ki je tudi omejil svojo hitrost in se le počasi pomikal naprej. V istem

hipu se je dogodila katastrofa, katero slika korespondent prav tako, kakor je bilo čitati v ruskem uradnem poročilu in v poročilih drugih očividcev.

Kako so Japonci položili mine?

Japonci so opazili, da plujejo ruske ladje pri izhodu iz pristanišča, kakor tudi pri vzhodu v luko vedno v isti smeri, najbrže radi tega, da se izognejo svojim minam. Japonci so si dobro zapomnili dotično pot ruskih ladij iz luke in so sklenili jo zapreti z mininami. To delo je prevzel japonski podadmiral Deva in se je s svojo minonosno križarko v noči 12. t. m. približal portarturškemu pristanišču. To podjetje je bilo silno nevarno, ker, kakor hitro bi Rusi bližajočo se ladjo zazpazili, bila bi izgubljena. Toda Japoncem se je le posrežila nakana, ker jih je podpiralo vreme. Noč je bila temna in deževalo je tako silno, da ruski semafori niso mogli odkriti navzočnosti japonske ladje. In samo temu dejstvu se imajo Japonci zahvaljevati, da se jim je načrt posrečil.

Ob rekah Jalu in Liao.

»Daily Express« v Londonu se poroča, da se v Čemulpu splošno pričakuje, da bodo Rusi vdrli v Korejo, ker je njih število na desnem bregu reke Jalu veliko večje, kakor število Japoncev na levem obrežju. Japonci so baje že v velikih skrbih, ker uvidevajo, da bodo podlegli ruski premoči, ako ne dobe v najkrajšem času izdatne pomoči. Pozicije Rusov so vedno močnejše in njihova vojna sila pri Liaojanu je naravnost velikanška. Takisto so tudi njihove pozicije veliko ugodnejše, da si prav lahko izsilijo prehod preko reke. Med Antungom in Kiulienhengom so Rusi zgradili močne utrdbe. Ruske predstraže se že nahajajo pri Koshandu in na nekem otoku na reki Jalu. Vsak dan se sovražne predstraže spopadejo. Rusi imajo na severnem rečnem obrežju baje že zbranih 50.000 mož.

V Tokiju ne verjamejo poročilu, da bi se bili Rusi z ozirom na nevarnost Kitajske umaknili z desnega brega reke Liao, marveč mislijo, da Rusi namenoma širijo to vest, da bi Japonce zapeljali, da bi se poskusili izkrenati na desnem obrežju Liaojanga. V Kiulienhengu se nahaja 4000 Rusov in od tamkaj pa do Talunghusa razpostavljene ruske posadke vsako drugo miljo. Ruska vojna sila med Antungom in Fenghuenhengom se ceni na 20.000 mož.

O admiralu Skridlovu.

»Novoe Vremja« pravi, da je najvažnejša naloga admirala Skridlova ta, da bo varoval rusko brodovje na Daljnem Vztoku pred vsako izgubo, kakor svojo zenico v očesu. Reči mora s Kuropatkinom: Potrpežljivost in zopet potrpežljivost je potrebna. Skridlov je moč, nadarjen in pogumen, ki temeljito pozna razmere na Daljnem Vztoku. On je pripravljen umreti, a prav tega ne sme storiti, nasprotno, on mora živeti in s podvojeno energijo delati, da bo pri drugih znova vzbudil energijo. On naj ne računa z nepotrpežljivostjo ruskega naroda, marveč z mirnostjo odgovornega voditelja, kateremu je vladar poveril obrambo domovine. Napram sotrudniku nekega ruskega lista se je Skridlov izrazil, da je Japonce smatrati za nevarne sovražnike in da boj z njimi ni nobena malenkost. »Jaz sem docela prepričan«, je rekel admiral, »da bomo Japonce premagali, toda vojevanje na morju bo silno težko in mi ne smemo ničesar riskirati«. Glede Port Arturja se je izrazil, da je pristanišče radi ozkega vhoda za vojno mornarico zelo neugodno in da je zato bolj prikladna luka v Vladivostoku. Svoja izvajanja je končal, da je sicer sovražnik strahovit, a da je neomajana ruska moč še strahovitejša.

Car namestniku Aleksejevu.

Ko je admiral Skridlov v ponedeljek dospel v Petrograd, ga je car Nikolaj sprejel v posebni avdijenci in se z njim posvetoval cele tri ure;

Skridlov se je nato še dve uri posvetoval z admiralom Avellanom. Nato je poslal car, ko je Skridlov odšel, namestniku Aleksejevu v Port Artur tole brzojavko: »Ukazujem, da naj mornarica za nobeno ceno ne zapusti pristanišča. To povelje velja do prihoda admirala Skridlova. Nikolaj II.«

Pobočniki admirala Skridlova.

Skridlov se je v pogovoru z admiralom Avellanom izrazil, da pozna temeljito vso portarturško eskadro. Za prvega svojega pobočnika in začasnega načelnika svojega štaba si je izvolil fregatnega kapitana Stečenkova. Ta okolnost je silno presenetila, ker je Skridlov s tem imenovanjem preskočil celo vrsto višjih pomorških dostojanstvenikov, toda to odločitev admiralovo je car sam pohvalil, ker je Stečenkov znan kot genialen pomorščak. Za drugega svojega adjutanta si je Skridlov izbral kapitana Zlatova, ki je bil učitelj taktike na pomorški akademiji.

Vrhovni poveljnik ruske mornarice odstopi?

V Petrogradu se širi vest, da namerava vrhovni poveljnik ruske vojne mornarice, veliki knez Aleksej, odstopiti. Kot glavni povod za ta korak se navaja, da veliki knez Aleksej ni zadovoljen s taktiko, s katero se namerava bojevati admiral Skridlov proti japonskemu brodovju. Veliki knez se namreč boji, da bi Rusi izgubili vso svojo mornarico na Daljnem Vztoku, ako se bo Skridlov držal agresivne taktike. Ta vest je sicer najbrže izmišljena, dokazuje pa nam toliko, da hoče Skridlov posnemati Makarova in aktivno posegati v razvoj dogodkov na bojišču.

Zakaj so Japonci napadli Port Artur že 9. svečana?

Iz Jokahame se iz zanesljivega vira poroča: Vzroki, da je japonsko brodovje napadlo Port Artur že 9. svečana, so tile: Neki japonski transportni parnik je po naključju zajel kabel med Port Arturjem in Vladivostokom, ga pretrgal in na vsakem koncu vstavil svoj aparat. Na ta način so Japonci ujeli ruske brzojavke. Tako so tudi izvedeli, da je ruska portarturška eskadra namestila 13. svečana napasti japonsko vojno pristanišče Sa-sehoindaboz večer 8. svečana v Port Arturju neka posebna slavnost, katere se udeležijo večinoma vsi ruski častniki. Z ozirom na to je japonsko brodovje napadlo Port Artur v noči med 8. in 9. svečanom. To poročilo je tem verjetnejše, ker so listi takrat tudi trdili, da je bila brzojavna zveza med Port Arturjem in Vladivostokom pretrgana, kar bi se vjemalo z vestjo iz Jokahame.

Nov boj pred Port Arturjem? »Standart« v Londonu se brzojavlja iz Čifua: V nedeljo ponoči je bilo slišati v daljavi strašno gromenje topov in videla se je tudi močna luč reflektorjev. Glasom poročil z raznih strani je nekaj dni preje plula močna eskadra japonskih vojnih ladij v smeri proti Port Arturju.

„Retvizan“, „Cesarevič“ in „Palada“.

Iz Port Arturja se uradno poroča v Petrograd, da je križarka »Palada« že zdavna popolnoma popravljena in da se udeležuje vseh akcij. Včeraj so spustili oklopnico »Cesarevič« znova v morje, danes ali jutri pa bo tudi »Retvizan« že zopet plaval po morju. S tem bo rusko brodovje pomnoženo za tri močne ladje in bo silnejše, dasi se je potopil »Petrovavlovsk«, kakor kdaj prej po prvem japonskem napadu!

Car Nikolaj se odpravlja na bojišče.

Reklo se je, da je moral prometni minister Hilkov radi tega tako hitro zopet v Sibirijo v Irkutsk, ker so se dogodili na sibirski železnici neki neredi in ista vsled tega ni mogla redno funkcionirati.

LISTEK.

Tri dni v Triglavskem pogorju.

Antonija Kadivec.

(Konec.)

Naši tovariši so prihiteli toliko, da so dospeli do pastirke kože in tamkaj prenočili. Upanje, da se nas spomnijo oni srečnejši, in da nam pošljejo kakega človeka s plamenico na pomoč, se ni uresničilo, ker jim žalibog, ni bilo mogoče dobiti nikogar, ki bi bil v tej nevihti šel na pot. Vihar je bučal in majal nizko grmovje, dozdevalo se nam je, da slišimo glasove; ko je nekoliko potihnil, smo ukali ali čuli smo le odmev lastnih glasov in tuljenja vetra. Prebili smo pod Tičarico med neizmernimi skalami v kraljevstvu Triglava strašno noč. Proti polnoči je jel dež ponehavati in svetlikati od luninih žarkov. Veseli, da smo rešeni mučnega položaja, smo odrinili dalje, iskali markacijo, ki smo jo po precejšnjem trudu tudi našli. Kora-

kali smo mimo jezera med skalami in grobljami, ki se vidijo ob mesečini, kakor razvaline v Pompeji. Ob 5. uri jutraj smo dospeli, premočeni in zmraženi do Franc Ferdinandove kože. Veseli smo že bili, da smo končno vendar dospeli pod streho ali — glej nezdode! — vodnik je imel napačen ključ seboj in odpreti nismo mogli. Posrečilo se nam je po polurnem trudu siloma odpreti vrata. Hitro smo zakurili in skuhali čaja in sušili mokro obleko. Za nami pride kmalu druga četa. Veselo se pozdravljajoč smo si pripovedovali dogodke prebite noči, zadovoljni, da se vidimo zdravi po prebiti nevarnosti, in da se ni pripetila nikomur kaka nezdoda. Nebo se je zjasnilo. Ogleдали smo si obe jezera, ki se ob naliivih spajati ter odkorakali proti Komnem, kjer kraljuje Zlatorog in vodi četo belih ovac. Zaman je streljal nanj Trentovski lovec; triglavska roža ga ozdravi. Kdor se ga loti, se pogubisam. Da si je narod v teh samotnih krajih ustvaril nebroj pravljic, ni čuda. Gorje onemu, ki je zašel: vodile so ga Bele žene: ako so mu

bile prijazne, po pravi poti, ako ne, je zablodil v nesrečo. Tako si je narod tolmačil svoje zmohte in razlagal naravne prikazni. — Južnozahodno pozdravljamo velikega Bogatina (2008 m). O tej gori peva Baumbach:

Rog kozlov namreč doli v Bogatinu odpre duplino, kjer leže zakladi tako obilni, da, če pride ponje, voz sedemsto ni moč ga razpeljati.

Čez Komno vodi pot med porušnim drevjem. Ob poti trgaš rdeče jagode. Koliko lesa tu trohni; polomi ga veter in sneg. Zaradi slabih potov ostane na mestu in nihče se ne briga, da bi ga spravljali. Koliko kapitala je s tem izgubljenega. Najkrajše je Črno jezero. Med divjim peševjem se ponaša z raznoličnimi barvami in skale se zrcalijo v njem kakor v ogledalu. Pospešimo korake in pred nami se pokaže mirno Bohinjsko jezero v nasprotju z glasno Savico. Spomin nam uhaja v davno minule čase, ki jih opeva Prešern tako krasno:

Bojuje se najmlajši med junaki za vero staršev, lepo boginjo Živo, za Črte, za bogove nad oblaki.

On z njimi, ki se trdijo vero krivo beži tja v Bohinj, v Bistriško dolino, v trdnjavo zidano na skalo sivo.

Dokončali smo strmo pot in odahnemo se, ko smo zopet na ravni cesti in zavijemo proti Savici.

Grem visoko pit Savico, Lepih pesmi hladni vir; Mojstru pevcev na zdravico Naj mi teče ta požir.

Tako oduševljeno je pel Valentin Vodnik. Pod Komarico (837 m) na Ogradniški planoti izvira iz votline 60 m visoko veličasten slap Savice. Mraz te pretresa, ko stojiš pri tolmunu in se voda v silnih kolobarjih zaletava v skale in drvi z vso silo dalje; lahna rosa ti prišči v obraz; mogočno bobnenje se razlega, da ne čuješ lastnega glasu, tedaj razumeš pesnika Prešerna vzvišeno poezijo, in v duhu vidiš prizor, ki ga tako krasno opeva v »Krstu pri Savici«:

Slap drugo jutro mu grmi v ušesa; Junak premišlja kak bolj spodaj lena Voda razgraja, kak bregove stresa; In kak pred njo se gore ziblje stena; Kak skale podkopa in drevesa Kak do nebes leti nje jeza pena!

Voda drvi v silnih padeh dalje

in le težko se ločiš od te prirodne lepote. Koliko vodne sile je tu neporabljenega. Ali bo Slovenec izkoristil to, kar mu je narava položila v naročje? Ali se bo predramil in računal s časom, ki v njem živi, z napredkom, ki trka na njegove duri? — Mimo lepih bukovih gozdov od jezera te vodi pot, tihta in mir vlada tu, — ali ni več daleč čas, ko pridrva hlapon, in premenilo se bo marsikaj! Naselili se bodo tukaj veseli ljudje, izkoristili naravne zaklade, veselili se življenja v tej krasni prirodi. Ali si bo Slovenec znal utrditi svoje blagostanje in stopiti v vrsto srčnih narodov?

Ak' pa naklonijo nam smrt bogovi: manj strašna noč je v črne zemlje krili Kot so pod svetlim solncem sužni dnovi.

Ura je bila dve, ko smo dospeli do hotela; ali na zemlji slovenskine dobiš ničesar, ako govoriš svoj jezik; blazna se šopiri tudi tu nemščina! Žalostno, ali resnično! Voznik me je čakal, poslovila sem se od krajev, ki sem v njih prebila tri dni, poslovila se od družbe planincev, in zaklicala: Na svidenje!

Kakor pa se iz Petrograda poroča, je to domnevanje neutemeljeno. Knez Hilkov je marveč odpoval z novo v Irkutsk zbog tega, da na železniški progi vse potrebno ukrene, ker se je car Nikolaj odločil, da na vsak način odputuje na bojišče.

Japonci proti vojni.

Iz Londona se javlja, da protestira na Japonskem socialistiško časopisje odkrito proti vojni kot zločinu na narodu. List „Helmin Šimbun“ priobčuje ostre izjave proti vladi, ki so v direktnem nasprotju s sicer vladajočim japonskim šovinizmom.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 21. aprila. Češki klub je razpravljal danes o predlogih Poljakov glede dnevnega reda in o nadaljevanju priprav na spravo. Jutri predlože Poljaki Nemcem formulirane načrte o češko-nemških pravnih pogajanjih. — Pri jutrnjih volitvah v delegacije pričakujejo burnih prizorov, ki jih povzročijo češki radikali, dočim se mladočeški klub zadovolji s protestno izjavo.

Dunaj, 21. aprila. Jutri se vrši posvetovanje med Poljaki in voditelji nemških strank zaradi češko-nemškega sporazumljenja.

Dunaj, 21. aprila. Vsenemška zveza je sklenila, da se bo tudi v bodoče uprta spremembi pravilnika. Ako bi se ta točka pravila na dnevni red v državnem zboru, pripravljenih morajo imeti vsenemški poslanci celo vrsto nujnih predlogov, tudi takih o civilni listi in o gibanju »proč od Rima«.

Proračun za mornarico.

Dunaj, 21. aprila. Proračun za avstrijsko mornarico se zviša za leto 1905. le za 1 milijon kron, ki so potrebne zaradi pomnoženega osobja na novih velikih vojnih ladjah. V ostalem pa je proračun sličen dosedanjim, in sicer znašajo redne potrebe 40.000.000 K, izredne potrebe 11.200.000 K, tedaj skupne potrebe 51.200.000 kron. Za »bogato« Avstrijo malenkost!

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 21. aprila. Tudi v današnji seji se je razpravljalo le o štrajku železničarjev. Ministrski predsednik grof Tisza je izjavil, da si vlada prizadeva, da bi promet na železnicah čimprej zopet otvorila, zato je odredila, da so odšli štirje vlaki v vojaškem spremstvu. Ako bi hotela vlada sprejeti na tisoče takih, ki so zabelježeni za svojočasni prejem v železniško službo ter se sedaj množično oglašajo, organizovala bi v nekaterih dneh zopet promet, četudi le omejenega. Toda odpustiti bi morala na tisoče starih služabnikov, v kar bi se odločila le v skrajnem slučaju. Vseled tega je vlada za mirno poravnavo štrajka ter rada vstreže glavnim zahtevam štrajkujočih. Posl. Polonyi

je kritikoval postopanje vlade napram železničarjem ter izjavil: »Tudi bajoneti zamorejo štrajkati!« Ta izjava je ministrskega predsednika strašno razburila. Rekel je, da je Polonyi lahkomišeln, ako je izrekel oni poziv nevede; ako pa je storil to vede, imenovati ga mora perfidnega. Med viharim ugovarjanjem z leve je grof Tisza nadaljeval: »Naše razmere še niso tako osurovele (?), da bi se bili v armadi zvestoba do zastave, zavest dolžnosti in patrijotizem (?) omajali.« — Nastal je tak vihar, da je moral predsednik za pol ure sejo prekiniti. Pozneje je govoril ministrski predsednik še enkrat, a zopet je nastal tak vrišč, da se ga ni moglo razumeti.

Štrajk na ogrskih državnih železnicah.

Budapešta, 21. aprila. Štrajk je zavzel obseg, da so njegove posledice že sedaj nedogledne. Že v prvih 24 urah štrajka so imele ogrske državne železnice 3 do 4 milijone zgube na dohodkih. Koliko pa še bodo znašale razne tožbe, ker železnice ni dostavila blaga v določenem času. Ako bo štrajk trajal le še nekaj dni, čutila bo posledice cela monarhija glede trgovine, prometa in javnega življenja.

Zagreb, 21. aprila. Tudi v področju zagrebskega ravnateljstva se je proglasil štrajk. Ravnateljstvo je pozvalo strojnike v zagrebski tvornici drž. železnice, naj vstopijo v prometno službo, sicer jih doletijo neprijetne posledice. Nato so se vsi strojniki pridružili štrajku.

Dunaj, 21. aprila. Ravnateljstvo južne železnice naznanja, da je vseled štrajka na ogrskih drž. železnicah ustavljen osebni in tovorni promet proti ogrskim postajam in do Reke. Na progi Št. Peter-Reka se zdrži promet le do postaje Opatija-Matulje. Blago, ki je bilo že na potu do ogrskih postaj, se je vstavilo ter je oddajalcem na razpolago. Enak razglas je izdalo tudi ravnateljstvo avstrijskih državnih železnice.

Budapešta, 21. aprila. Vsa živila razun mesa, so se podražila za 25%. Na sejmišču stoji 2700 glav živine, ki je ne morejo odposlati na določen kraj. Na kolodvorih je v sto vozovih perutnina in goveja živina, ki je namenjena za inozemstvo. 20.000 litrov mleka in 150 meterskih stotov teletnine se je moralo na kolodvoru vzklicnim potem prodati, ker bi se bilo sicer blago, ki je bilo namenjeno na Dunaj, izpridilo.

Budapešta, 21. aprila. Provi-zorni vlakovodje — inženirji in vojaški tehniki — so se slabo obnesli. Blizu Szolnoka je zdrknil vlak z vojniki s tira; podobna usoda je zadela neki vojaški vlak, ki je odšel proti Brucku. Drugi vlak, ki je peljal vojake za asistenco v Marbek, so strojevodja, kurjač in inženir zapustili sredi proge svoji usodi.

Budapešta, 21. aprila. Dne 23. t. m. bi se moralo odpustiti od vojaške službe 25.000 rezervistov in nadomestnih rezervistov. Vseled štrajka na železnicah pa jih vojaška uprava ne more odpraviti domov.

Budapešta, 21. aprila. Posredovanje med štrajkujočimi in vlado se je popolnoma razbilo ter ni upanja, da bi se štrajk kmalu polegel. Štrajkujoči stavijo vedno večje zahteve. Razun dosedanjih pogojev, ki jih je bila vlada pripravljena sprejeti, zahtevajo sedaj, da se morajo v 24 urah odpustiti vsi uradniki pri ravnateljstvih, z njimi vred pa tudi predsednik in ravnatelj državnih železnice.

Budapešta, 21. aprila. Ker vlada nima upanja, da bi se štrajk kmalu poravnal, izdeluje v naglici načrt, da sprejme vse prijavljene aspirante v službo ter odsluži vse štrajkujoče.

Budapešta, 21. aprila. Na progah Budapešta-Bruck in Budapešta-Dunaj sta začela voziti po eden poštini vlak in eden brzovlak. Prvi vlak je peljal ravnatelj, ministrski svetnik pl. Marx. Največjo težavo dela vodstvu to, da so vsi železniški brzovlaki v rokah štrajkujočih.

Szolnok, 21. aprila. Tukaj so se primerili veliki izgredi. Štrajkujoči so napadli kolodvorsko poslopje s kamenjem ter vse razbili. Iz Budapešte se odposlali bataljon pijonirjev, toda vlak je zdrknil med potom s tira.

Budapešta, 21. aprila. Zvečer so se dognali med odborom štrajkarjev in vladnim posredovalcem posl. Vörösem temeljni pogoji za opustitev štrajka. Vörös predloži zahteve v obliki spomenice vladi. Vse svoje zahteve hočejo imeti štrajkarji izpolnjene v 24 urah, in za to vladno pismo jamstvo. Razen dosedanjih zahtev se v tem ultimatumu še zahteva odstranitev vodilnih oseb pri ravnateljstvu, takoj se morajo izvesti povišanja ter se izplačati doklade k plačam.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 21. aprila. Oficijsko se razglša, da Bolgarija ni nikdar nagovarjala Turčije, naj sklene z njo vojno konvencijo. — Sultan odpošlje te dni visokega dostojanstvenika kot izvenrednega poslanika h knezu Ferdinandu.

Carigrad, 21. aprila. Vsi Bolgari, ki so bili prognani v Malo Azijo, so pomiloščeni razen tistih, ki so sokrivi dinamičnih atentatov. — Dva rezervna bataljona sta odšla nujno iz Gergjela v Mitrovico ter se ugiba različno o namenu. Bataljon v Kočani, kojega dopolnilni okraj je največ prestal vseled potresa, je demobiliziran.

Nemški cesar in socialisti.

Rim, 21. aprila. Znano je, kako je cesar Viljem II. rohnel v Esenu proti socialnim demokratom, kako se je po njegovi inicijativi delovalo proti socialistom pri zadnjih volitvah,

pri katerih pa so vključili temu zmagali. Toda izven svoje dežele pa cesar nima take mršnje do socialistov. Te dni je priplula njegova ladja pred Catanijo. Njegovi spremljevalci so ga opozorili, da je mestni zastop v rokah socialistov. Cesar pa je smehljajoč zgalil s ramama rekoč: »Saj vendar ne obiščem mestnega sveta, temuž mesto.« Toda župan je imel drugačni takt. Mestu županu je namreč poslanec Defelice, to je tisti vodja socialistov, ki je povzročil leta 1893. socialistično revolucijo med kmeti. In tega »revolucionarja« je cesar Viljem II. povabil k sebi na večerjo. Župan pa se je brž odpeljal iz mesta ter se taktčno opravičil.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 21. aprila. Iz kolone majorja Glasenappa je umrlo za ranami nadaljnih 5 vojakov, 42 ranencev pa so odpeljali v Windhuck. Poveljnik druge kolone, stotnik Perhandt zahteva nadaljnih 2000 vojakov, in sicer jih potrebuje 500 za pokritje dosedanjih izgub. (To so tisti Nemoi, ki so kritikovali Angleže, ker niso znali priti do živega junaškim Burom, sami pa še navadnih divjakov ne znajo ugnati.)

Dopisi.

Iz ljubljanske okolice. Tri dame, dva gospoda in dva naidebna dijaka (botanika) iskali smo pretečeno nedeljo ob Sv. Marjeti »Daphne Blagayana« in druge predmete katarinske bogate flore. Po Bahnem dolu se vrnivši, gledali smo, kakor nekdanji pastirji na zvezdo, belo hišo v znožji, v kateri se potniku postreže s krepilnim požirkom pristnega domačega brinjevca. Tako je bilo pri hiši »Naroba«. Zdej je pa naroba! Na našo prošnjo je prijazni gospodar rekel: »Kaj rad bi vstregel, pa ne smem. Strogo je prepovedano dati žganja od sobote 5 ure in celo nedeljo ali dan pred praznikom in praznik.« Skušali smo možu dopovedati, da zapoved in prepoved in izletnikom namenjena, toda sicer izobražen posestnik in lastnik izborne kapljice, je odmajal, češ: »Izjema ni bila izrečena.« Morali smo oditi brez zaželjenega onega okrepčila, katerega se drugod po hribih in dolinah popotnikom ponuja in z zdravstvenih ozirov priporoča. Čudna so res pota gospodova. »Planinsko društvo« markira pota, popravlja ceste in vabi mestjane na gore, v božjo naravo; gosposka pa podira veselje in greni turistiko z odredbami, ki so — v kolikor se tičejo mestjanov-hribolazcev — gola šikana. Istotam izvedeli smo tudi, da je ples prepovedan z grožnjo, da 5 let ne bo službe božje v bližnji cerkvi okraja, kjer bi se kršila 11. zapoved: Ne pleši!

Iz Litije. Kakor že znano, prirede litijski diletanti v nedeljo, dne 24. aprila igro »Revček Andrejček«. Začudili smo se, ko smo izvedeli, da so se vrli obrtniki, iz katerih se po večini rekrutirajo igralci, lotili primeroma težke igre, kakor je »Revček Andrejček«. Sodeč po marljivih pripravih in vestnem nastupiranju igre, bomo imeli lep užitek. Dan za dnemom se vrše skušnje. Zanimanje je veliko. To pa tudi zasluži vrli diletanti, saj so si ob ogromnih stro-

ških napravili čisto nov oder, ki je v resnici lep in le šuditi se je njihovi spretnosti. Oder so diletanti sami izgotovili. Ne dvomimo, da bodo dvorana polna, saj bi ne bilo lepo, ako bi ne bila velika udeležba in bi diletanti poleg ogromnega dela in skrbi imeli še materialno izgubo. Na veselo svidenje dne 24. aprila.

Konsum v Dolenji vasi pred okrožnim sodiščem v Novem mestu.

Za tri dni določena kazenska obravnava se je začela 21. t. m. Obtoženi so revizor »Zadružne zveze« Seliškar, poslovođa konsuma Žužek in odborniki konsuma, vsi zaradi ponarejanja računskih sklepov in bilane ter goljufije.

Po prečitaju jako obširne obtožnice se je začelo zaslišanje posamičnih obtožencev.

Prvi obtoženec Fran Oražen vulgo Drešar je bil voljen v odbor zadruge že v začetku. Postal je v letu 1902. načelnik. Mož pripozna, da se na trgovske knjige toliko razume kot krava na boben. Konsum je začel koma popolnoma po svoji volji vodil kaplan Žužek, pozneje pa je vse prevzel njegov brat. Kmalu pa je kaplan odpoklical brata. G. Tomšič je pozneje vodil knjige. Blagajna pa se ni pogledala, ko je Jožef Žužek odšel. Menjalo se je predsedstvo hitro. Ko je odbornik Kromar odstopil od načelnštva, dobil je ključ v roke Dejak, za tem sledil je I. Klun in ta je prvi opazil, da v blagajni denarja manjka. Primanjkljaja je bilo po njegovi sodbi takrat do 900 kron. Ta denar pa je prejšnji odbornik Kromar meseca marca prinesel nazaj.

Predsednik vpraša Oražna, če ve kaj je bilanca. Oražen odgovori: Če bi vedel, kaj je bilanca, bi rajše zbežal v Ameriko. Bilance so delali Žužek, Dejak in Kromar. Oražen je bil vedno trdno prepričan, da ima konsum veliko dobička. Leta 1903. pri drugi reviziji mu je Seliškar povedal, da v blagajni manjka denarja. Povedal pa mu je Seliškar tudi, da se bode itak vse dobilo od Žužkov. Le vseled tega zagotovila so podpisali zadolžnico, in sicer Kromar in Divjak po 1000 kron, vsi drugi pa skup 2000 kron. Rezervni sklad je bil takrat v blagu. Oražen pove izrečno, da se je podpisalo zadolžnice le na prigovarjanje revizorja Seliškara in vseled zagotovila, da ne bo treba ničesar plačati. Seliškar je rekel, da bosta brata Žužka, kaplan in poslovođa, poplačala vso diferenco.

Na vprašanje predsednika izjavi toženi lakonično, da zadruga dobička sploh nikdar imela ni. »Številke se lahko dajo pisati« je bil Oraženov odgovor. Čemu je podpisal zadolžno pismo, ne ve. Reklo pa se mu je: »Podpišite dolžno pismo, da se rešimo konkurza.« In podpisal je, ker se je reklo, da ne bo treba ničesar plačati. Glede vsoitve je mož rekel: Volili smo vedno, kakor je kaplan Žužek komandiral. Morda bi se bil vzlic zagotovu, da ne bo treba ničesar plačati, ubranil podpis, a bil je moralno prisiljen podpisati. En odbornik je drugega nagovarjal, to pa zato, ker so vedeli, da je izgovor, bali pa se sramote. Oražen ne ve nič povedati, če je bilo zadolžno pismo prebrano ali ne; tudi ne ve, če se je pri ribniški posojilnici dovolilo vzeti denar na posodo. On ni za posojilo glasoval.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Čim je umrl papež Gregor IX., je cesar takoj prenehal z vojno proti Rimu v dokaz, da se bojeval samo proti političnim prizadevanjem papeža Gregorja, ne pa proti cerkvi sami. Kardinali, ki se večinoma itak niso strinjali z Gregorjevo politiko, so izvolili 1. novembra 1241. popežem miroljubnega Celestina IV., ki je pa že 17 dni po volitvi umrl.

Zdej je med kardinali nastal razpor, kdo da naj postane papež. Vsak bi se bil rad polastil papeške krone. Rimljane je to silno razburilo. Kardinali so se naroda bali in ker bi bili radi Rimljane nasčevali proti cesarju, češ, on da je kriv, da ni papeža, so skrivaj zapustili Rim in se razkropili po svojih gradovih. S tem so prouzročili, da je cerkev ostala skoro dve leti brez papeža. Rimljani so se res vjeli v past, ki so jim jo nastavili premeteni kardinali in so začeli vojno proti cesarju. Med tem pa so se nekateri kar-

dinali, ki so se naselili v Agnaniyu, polastili vodstva cerkve in delali — lepe dobičke. Ves kristjanski svet je bil nejevoljen zaradi silne lakomnosti teh kardinalov, tako da je cesar končno začel odločno nastopati in je dal opustošiti vsa posestva teh cerkvenih knezov.

Zdej se kardinali hitro odnehali, kajti ljubili so denar čez vse, in dne 14. junija 1243 so izvolili Inocencija IV. za papeža. Inocencij, ki se je prej imenoval Sinibaldo Fieschi, je bil znamenit jurist, ki se pa za politične prepire papežev ni nikdar posebno brigal. Kot kardinal je bil oseben prijatelj cesarjev. Ko je cesar Friderik izvedel, da je postal njegov prijatelj papež, je vzkliknil: Izgubil sem svojega najboljšega prijatelja med kardinali, kajti kot papež ne bo več prijatelj cesarjev.

Friderik II. je želel skleniti mir s cerkvijo in se je dolgo pogajal z novim papežem, a pravega uspeha ni mogel doseči. Jeseni 1243. je papež šel v Rim. Rad ni šel, kajti Rimljanom ni zaupal. In res, komaj je bil prišel v Rim, napadlo ga je celo krdo trgovcev, ki so prejšnjemu papežu posodili

40.000 cekinov in so zdaj tirjali svoj denar. Razsajali so v Lateranu tako, da se papež ni upal iz svoje sobe, in niso prej nehali, dokler jim papež ni dolga plačal.

Mirovna pogajanja med papežem so se končala šele potem, ko je cesar poskušil zavzeti Viterbo, a je bil odbit tako, da je moral obleganje opustiti. Nove armade ni mogel dobiti, ker ni imel sredstev. V tem položaju se je udal in je sprejel papeževe mirovne pogoje. Obljubil je obnoviti papežev državo in pripoznat, da ima papež nad vsemi vladarji neomejeno duhovsko oblast. Cesar je storil velikansko napako, ko je sprejel te pogoje, papež pa je dal pogodbo v neštevilnih izvodih prepisati in razdeliti po Rimu, češ, glejte, kako se je moral ponižati sicer tako mogočni vladar. Ko je cesar videl, da je papež delal ovire, da bi se na podlagi te splošne pogodbe jasno določile različne posamičnosti, se je branil obnoviti papežev državo. Papežu sploh ni bilo na tem, da bi se s cesarjem porazumel. Njegov zvijačni namen je bil, zavlačevati celo stvar toliko časa, da zamore s posebnim koncilom cesarja

zadeti v srce, zavlačeval je pa stvar, ker se koncil ni mogel vršiti v Italiji. Sploh se je papež v prepiru s cesarjem izkazal kot silno prekanjen in široko-vesten nasprotnik. Inocencij je imel jasen načrt, kako poskusi cesarja uničiti. Najprej je imenoval deset novih kardinalov, da bi imel v kardinalskem kolegiju večjo zaslombo. Ker Rimljanom ni zaupal in se je bal cesarja, se je umaknil v trdnjavo Civita Castellana. Od tod je celih 17 dni imel cesarja za norca, pogajal se je z njim zaradi mira, dasi ga za nobeno ceno ni hotel skleniti, ob enem pa peklical na pomoč genoveško brodovje. Dne 27. junija 1244 je prišlo to brodovje v Civita vecchia in naslednjo noč je papež zbežal. Obkel se je za viteza in ponoči odjedzil z nekaterimi prijatelji in služniki v Civita Vecchia. Dan pozneje je prišlo še pet kardinalov in s temi se je papež odpeljal na genoveških ladjah, med tem ko so drugi kardinali po kopnem šli proti Genovi. Vožnja po morju je bila težavna, vrh tega pa se je papež bala, da pade v roke cesarski mornarici. Dne 7. julija je prišel papež v Genovo. Vselej pijani kardinali so z ladje klicali:

Ušli smo, kakor ptič iz zanjke; zanjka se je strgala in mi smo svobodni.

Ta papežev ubeg je bil mojsterski čin, s katerim si je v velikem boju proti cesarju zagotovil zmago. Cesar je veljal zdaj četudi po krivici kot krut preganjalec sv. Očeta, prekanjeni papež pa za nedolžno žrtev in mučenika. Cesarjev ugled je močno padel. Cesar je v posebnem manifestu pojasnil vso stvar, a kaj, ko je toliko tisoč duhovnikov po vseh deželah ščevalo proti njemu. Cesar je bil zapleten v novo vojno s cerkvijo in ta je bila še težja, kajti Gregor IX. je bil sicer strasten in ljut sovražnik, a pošten, Inocencij IV. pa je bil hudoben in je rabil vedno nepoštena sredstva.

Papež se je mudil nekaj časa blizu Genove, potem se je odpravil v Lyon. To veliko in bogato mesto je sicer stalo pod avtoriteto cesarjevo ali je bilo sicer svobodno in neodvisno. Papež je želel, da bi dobil zavetišče v kaki večji državi, ali Angleška, Francija in Aragonska so mu odločno prepovedale, da bi stopil na njih ozemlje. Sicer so ti kralji bili sovražniki cesarja ali bali so se, da bodo papež in njegovi sprem-

Zelo enako kakor Oražen je izpovedal Dejak Anton. Bil je od leta 1899. ud in odbornik. Kaplan Žužek je delal vso bilanco, kakor je hotel Reko se je vedno, da ima druga dobiček, in vsi so kaplanu verjeli. Po prihodu kaplanovega brata Jož. Žužka je ta vedno sam vse ključke v rokah imel. Pozneje je ključke prevzel France Kromar, potem pa sam. J. Žužek je odšel 5. januarja 1903. Blagajne ni nikdar nihče pregledal. Vse se je go-dilo brez kontrole. — Za trdno pravi Dejak, da je revizor Seliškar tolažil vse ude, da ne izgube itak ni-česar, ker bodeta vse brata Žužka plačala. Na vprašanje, kje bi se bil mogel dobiti denar za nakup zadržne hiše, odgovori mož: »Nekaj pri gospodu, nekaj v kasi.« Konsumno društvo hotelo je tudi imeti svojo mesarijo, da bi tudi obrtnikom odjedlo kaj kruba. Postali so ga kupovat koštrune na Hrvaško. Dokaže se pa zopet, da je vknjižena svota napačna. Na vprašanje, ko-liko je dobil France Kromar, ne ve Dejak pravega odgovora. Račun o kupljenih koštrunah pa je položil Jožetu Žužku.

Obtoženi Češarek Jakob je kovač in gostilničar. Tudi on je na prigovarjanje revizorja Seliškara podpisal zadolžnico. Seliškar mu je rekel: »Podpišite, dokler Žužka ne plačata dolga.« Na ta način smo mi vsi le za Žužke dobri stali. Proda-jati pa konsum ni znal. Kmetje so bili vedno oškodovani. Prodajalo se je udom jako različno; eden je plačal 4 K, drugi K 420, tretji K 460, četrti K 480 in tudi več za eno in isto blago.

Obtoženi France Kromar je vedoma podpisal napačno bilanco. Voljen je bil v načelnstvo leta 1902. Pove, da je inventiral z Dejakom skupno. Bilanco je sestavil Jož. Žužek. Vse posle konsuma sta vodila kaplan Žužek in njegov brat. Ključke je imel France Žužek sam, torej vso blagajno, in je delal, kar je hotel. Dokaže se, da so si nekateri udje kar na kratko izposojevali de-nar iz blagajne in le na listkih zapisavali izposojila. Tako n. pr. izposodil si je Dejak 20 kron, drugi pa zopet po 10 kron. — Kupovala se je živina, a tudi te svote so se nalašč napačno vpisale. Nekaj časa je šlo vse gladko in je bil vedno izkazan dobiček. Lansko leto naen-krat prikazal se je velik primanj-kav. Podpisali smo bili zadolžnice vsi radi sramote, da ne gremo na kant in ker je revizor Seliškar zatrjeval, da ne bo treba ničesar plačati. Verjeli so mu, saj je govoril in posloval kot zaostopnik »Gospodarske zveze«. An-ton Dejak pa se je zmotil toliko, da je mesto 10 zapisal 100. Pozneje se je sicer ta napaka popra-vila. Pripozna, da je bilo veliko po-felna v trgovini.

Opomba: Med obravnavo je prišlo do veleinteresantnega na-vskrižja med kaplanom Žužkom in kaplanom Kol-beznom. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. aprila.

— **Osebna vest.** Učiteljski ravnatelj v Kopru g. Viktor Bežek, je imenovan članom dež. šolskega sveta istrskega.

— **Promocija.** Gosp. Bogdan Drž, sin zdravnika g. dr. Drže, bo jutri na vsesobnem v Gradcu pro-

ljevalci vso deželo izmolzli in ljudstvo naščevali. Papež je moral ostati v Lyonu in je 1. 1245 razpisal splošen koncil. Papeževemu pozivu se je od-zvalo samo 140 prelato. Največ jih je bilo iz Francije in iz Španije, iz Nem-čije ni bilo skoro nobenega. Tudi cesar je bil poklican, a ne v zakoniti obliki. Cesar ni prišel. Ta nezakonito sklicani koncil je kar na kratko obnovil esko-munikacijo cesarja Friderika in je ce-sarja proglasil odstavljenim. Ta sklep koncilov je pokazal, s kako nepošto-nimi sredstvi se je boril papež. Cesarja namreč papež nalašč ni povabil v za-koniti obliki, tudi dokaza po pričah ni dopustil, niti zadostnega zagovora; kar na kratko je 140 francoskih in špan-skih popov proglasilo rimsko-nemškega cesarja za odstavljenega.

Ta sklep lyonskega koncila spada med najbolj usodepolne dogodke sve-tovne zgodovine. S tem sklepom je bil stari germanski državni zadan smrtni udarec. Ali nebo je pravično; strela, ki jo je Inocencij IV. vrzel na cesarja, je padla tudi na cerkev nazaj in jo tako poškodovala, da te poškodbe ni nikdar prebolela in od tedaj neprenehoma hira. (Dalje prih.)

moviran doktorjem vsega zdravil-stva. Čestitamo!

— **Volitve v celjski okrajni za-top.** Vsenemški listi poročajo, da je celjsko okrajno glavarstvo te dni izdalo imenik volitev za volitev v celjski okrajni zastop, in da je gla-varstvo ta imenik preimenovalo v korist Slovencev. »Alldoitsches Tagblatt« dolži namestnika Claryja in celjskega okr. glavarja barona Apfaltrerna, da sta kršila zakon (!), in pravi, da so celjski nemški na-cijonalci do skrajnosti ogorčeni, ter zahtevajo, naj se odstavi grof Clary in baron Apfaltrern. Obenem trdi imenovani list, da je ponižnost (!) nemških nacijsincev in celjskega župana Rakuscha kriva te broje (!), s katero se je pokazala brezuplji-vost nemških nacijsincev. Dostaj še ne vemo, koliko je na tem vpitju resnice. Da grof Clary in baron Apfaltrern nista kršila zakona Slo-vencom na korist, o tem pa smo po-polnoma prepričani. Že tisti detajli, ki smo jih objavili pred kratkim glede imenika za volitev v okrajni zastop, so pokazali, da je vlada po-stopala pristrano na korist Nemcev in proti korist Slovencev; če je tista kršenja postave popravila, je storila samo svojo dolžnost. Sicer pa se ta stvar že še pojasni. Vzrok vsenem-ške jeze pa je, da je popravljeni imenik, kakor priznava »Alld. Tag-blatt«, uničil utemeljena upa-nja Nemcev in nemškutarjev na zmago pri volitvi okr. za-stopov.

— **Vprašanje na slavni mestni magistrat.** Naprošeni smo prijaviti naslednje vrste: »V roke smo dobili pismo, pisano od ženske roke neki prijateljici, v katerem je rečeno: »Ali veš, ljuba Tončka, kaj je ironija? Ironija je prepoved slav-nega magistrata, da se ne smejo pri-oknih na ulico izprašiti brisalke, s katero se pobere tisto malo drob-nega in rahlega prahu, ki polega v stanovanjih po mizah, stoli in omarah. Vprašam te: Kam pa naj se otresajo te brisalke? Saj vendar ne moremo tistih mrvice prahu v mehove nabirati ter ga z mehovi vred, da se iz-nova ne razsuje, ali v zemljo za-ko-pavati ali pa v posebnem kremato-riju sežigati. Glej, ljuba Tončka, ta ukaz je prava pravcata ironija, če pomisliš, kako se po naših ulicah dan za dnevom drvijo gosti, z raznotero gnusno tvarino pomešani prašni oblaki, ki ti usta, oči in dušek zapirajo, — ali če greš po občestnem hodniku za žensko, naj si bo brez-obzirna dama ali prosta služkinja, ter vidiš, kako se za njo, ko se ji obleka po tih plazi, vzdigujejo cele megle ostudnega prahu, katerega moraš požirati, — ne da bi se slavni magistrat ojačil do energičnega ko-raka, s katerim bi se takim, ne le ostudnim, ampak tudi za zdravje škodljivim nedostatkom v okolišju. — Ali, da pustim šalo na strani, pro-sim, naj nam slavna mestna oblas-tinja pove, kako in kam naj brisalke, katerih se pač le malo praška pri-jema, izprašimo, če ne skozi okno na ulico, posebno če stanovanje proti dvorišču oken nima. Sicer pa je tisti prašek tako droben in rahel, da go-tovo nikdar nobena mrvice do tal ne pride, ampak se v zraku navzgor razprši ter ga zračna sapica na vse strani raznese, tako da nikomur ne dela nadloge. Debelejši prah pa, ki se v sobah po tleh nabere, se itak nikdar na ulico ne iztresa, marveč v smetlinici odnese ter v zato odločenih skrinjicah shranjuje. — Prosim za-torej slavni magistrat, naj vendar tisto, kakor vem po drugodnih uzor-cih upeljano naredbo ali izrečno raz-veljavi, ali pa saj tihoma pokoplje, ker je itak neizpeljiva in se tudi nikjer ne izvršuje, ker ženske, ki po sobah pospravljajo, preden brisalke pri oknu ven pomolijo, pokukajo, če je v bližini stražarja opaziti, in se utegne le pri kaki šele v Ljubljano došli služkinji prigoditi, da jo pazni-kovo oko pri pregrehi zasači. Čemu torej odredbe, ki so prvič same ob sebi — kako bi rekla, da se ne pregre-šim? — ne ravno modre, drugi pa neizpeljive? Torej proč z njimi!«

— **Bolnišnica in podporno društvo pomožnih in zaseb-nih uradnikov za Kranjsko** je povodom včerajšnjega mnogo-brojno obiskane izvanrednega obš-nega zbora v korist svojim članom sklenilo premembo društvenih pravil.

— **Izlet „Slavica“** v nedeljo dne 24. aprila se ne bo vršil v Podutik, marveč v Šmartno ob Savi po Martinovi cesti v gostilno Dolničarjevo. Zbirališče je od 2. do 3. ure popoldne »pri Topolavcu« na Martinovi cesti. Pijača in jed je

pri Dolničarju priznana dobra, po-strežba pazljiva, vrt lep in prijazen. Član in prijatelj društva se k izletu vlnudno vabijo.

— **Slovensko trgovsko društvo „Merkur“** opozarja svoje člane in prijatelje društva na nadalje-vanje predavanja g. dr. Konrada Vo-duška o konkurzih, ki se vrši jutri ob 9. uri zvečer v gostilniških prostorih „Narodnega doma“. Po predavanju bo zabavni večer društva.

— **Zadruga krojačev, klobučarjev itd. v Ljubljani** pri-re, kakor hitro se oglasi potrebno število članov, posebni tedaj za »knjigovodstvo«, posebno za člane omenjene zadruge. Gosp. mojstri in mojstrice, kateri se žele brezplačno poučiti in se zavežejo redno obiskati pouk, blagovolijo naj se zglasiti pri načelnstvu zadruge.

— **Narodna čitalnica v Kranju** priredi v svojih prostorih v nedeljo, dne 24. aprila 1904 pred-stavo »Legijonarja«.

— **Štrajk na Javorniku.** Piše se nam: Kakor je bilo že ome-njeno, prišla se je 16. t. m. stavka tovarniških delavcev kranjske obrtne družbe. Petek dne 15. t. m. so de-lavci kategorije valjači (Walzer) pre-jeli plačilo za pretečeni mesec, to je za marec. Saviški delavci so izvrstno zaslužili, javorniški pa malo manj, ker je tovarna nova in še ne popol-noma vpeljana. Na to so se oni de-lavci, kateri so bili ravno isti dan na delu, orodje prož zagnali in delo popustili in nastal je znani štrajk, kateri še danes traja. Okolo 300 de-lavcev (in nič več) pobaja po Javor-niku, nekateri so žalostni, drugi ve-seli, tretji razburjeni. Vsek dan po dvakrat sporoče ravnateljstvu pogoje, pod katerimi bi zopet šli na delo. Delavci zahtevajo samo več plačila drugega ničesar. Ravnateljstvo ni do danes delavcem vstreglo. Dne 20. t. m. dalo je ravnateljstvo nabiti pi-smeni opomin na svoje delavce na Javorniku, da se bo delo v čet-tek ob 6 uri zjutraj začelo in kdor na delo ne pride, se bo do smatral, da je izstopil. Prišel ni niti eden, izvzemši mojstrov in uradnikov. To-varna na Javorniku stoji. Naj tu opomnimo, kaj je napolnilo kranjsko industrijsko družbo, da je zidala novo tovarno na Javorniku in iz ka-terelega vzroka so bili delavci pre-stavljeni iz Save na Javornik. Reč je jaana in razumna za vsega, kdor pozna tovarniške okoliščine na Savi. Tovarna na Savi obstoji sedaj kakih 15 let. Začetkom je bila projekti-rana mala tovarna, morebiti za ka-kih 600 delavcev, za katero je bilo dosti vode in moči. A ko se je raz-videlo, da male tovarne v sedanjih časih ne morejo obdati, da je kon-kurenca velika, in da cene železa padajo in da je le še danes mogoče s velikimi tovarnami konkurirati, se je tudi povečala savska tovarna. Na-pravilo se je več strojev, več peči in tudi nastavilo se je dvakrat več de-lavcev, kakor v začetku. Sedaj na-enkrat je zmanjkalo vode in vodna moč ni mogla več zmagovati in hrani-ti naenkrat vseh strojev. Ako je pozimi tukaj hud mraz, in ako po leti ne dežuje, tudi ni vode, in ako je premalo vode, morajo na Savi to-varna stati in delavci doma po cele tedne, da celo po cele mesece počivati in ako ne delaš, ne zaslužiš nič. Industrijsko društvo je spoznalo, da si mora drugače pomagati in v dru-gem kraju za vodno moč poskrbeti. To se je izvršilo in danes stoji nova tovarna na Javorniku in ta tovarna bo de od sedaj naprej pomagala, da delavci, oni na Savi in oni na Javor-niku, radi pomanjkljiva vode niti enega šihita ne bodo izgubili. Res je, da delavci na Javorniku danes manj na dan zaslužijo, nego oni na Savi, ali ako vpoštevajo zaslužek celega leta potem spoznajo, da so več v letu na Javorniku zaslužili, kakor pa na Savi, ker radi pomanjkanja vode niti enega šihita ne bodo zamudili. Delavci so pozabili onih mesecev, ko so po 60 do 80 K zaslužili, le vedno mislijo na one mesece, ko so dobili po 150 do 200 K. Ako danes naredo natančni račun, razvideli bodo, da so leta 1890., 1891., 1892. jako malo zaslužili in jo je iz tega veroka mnogo delavcev iz Save v Ameriko popihalo. Danes so delavci trmoglavci. Dr. Krek in Gostinčar iz Ljubljane napolnila sta juna ušesa in jih mogoče prepričala, da jih na Ja-vorniku še zlati gradovi čakajo. A taki časi so minuli, pa ne samo pri nas, nego tudi v vseh onih krajih, kjer je industrija za železo doma. Naši delavci tudi dobro vedo, kako slabo gre v drugih tovarnah n. pr. v Donavici, v Vitkovicah, v Ljub-nu, itd. koliko tisoč in tisoč delav-cov je bilo pred leti odlovljenih in kako konkurenco dela ravno v želez-nini Amerika, Nemčija, Ogrska itd. Redeno in izključeno pa tudi ni, da bi naši delavci na Javorniku še bolje ne zaslužili, kakor danes, treba je samo malo zaupanja, malo več prid-

nosti, in nekoliko potrpljenja in go-tovo se bo de plačilo danes ali jutri tudi tem gmotno poboljšalo. Gostinčar in dr. Krek pa sta se do dobra zmotila, meneč potom »Slovenca« tudi delavstvo na Savi nabujekati v štrajk. Naj pišeta Krek in Gostinčar še toliko v »Slovenca« in naj se lažeta na vse pretege, dosegle ne bodeta ničesar, škode pa, katero bo-deta delavstvu naredila, ne bodeta mogla nikoli opravičiti še manj pa poplačati. S tem je stvar pojasnjena resnično in pravično. Nadalje se ne bodemo več brigali za one javorni-ške katoliške štrajkarje, ki so koj drugi dan na pomoč klicali dr. Šu-steršiča. Zakaj dr. Šusteršič ni prišel, ne vemo, morebiti ga ni doma, ali pa kuha kje novo »žlindro«, s ka-terbo bo de uboge delavce fural.

— **Društvo svobodomisel-nih slovenskih akademikov „Sava“** na Dunaju priredi svoj 1. redni občni zbor dne 25. t. m. v restavraciji »Zum Magistrat«. — Svobodomiselni slovenski gostje dobro došli!

— **Župan Hribar** je te dni ustrelil v horjalskih gozdih izredno velikega divjega petolina.

— **Z doma pobegnil** je 13 let stari Emil Pirh, ki ima črne lase, črne oči in je podolgastega temnega obraza. Nosi rjav moderno narejen suknjič in črne hlače. Na levi strani čela ima malo brazgotino, katero je dobil valed padca. Ušesa ima precej velika in na stran stoječa. Klobuk ima zelenkasto rjav. Isti je sin ma-gistratnega ječarja Ivana Pirha v Ljubljani.

— **Pogreba** se slikar Bela Schubert, star 23 let, rojen v Budim-pešti. Dne 1. t. m. je prišel na obisk k svojim staršem v Opatijo in je stanoval v vili »Belevue«. Dne 2. t. m. ob 6 uri zjutraj je odšel iz vile in se ni več vrnil. Pri odhodu je imel na sebi le hlače, suknjo in šlape. Sledili so ga do kranjske meje. Kdor ga najde, dobi 1000 K nazrade.

— **Delavsko gibanje.** Na Westfalsko se je odpeljal večeraj z južnega kolodvora 20 oseb. — V Ameriko so se odpeljali večeraj po-noči z južnega kolodvora 3 izseljenici. — Iz Amerike se je pripeljalo večeraj v Ljubljano 10 oseb.

— **Najnovejše novice.** — Saški prestolonaslednik pride z otroci v ogrsko kopališče Tatra, kamor pride baje tudi ločena njegova žena, sedaj grofica Montignoso, da se z njim izmiri ter vidi svoje otroke.

— **Polom v hranilnici.** V hranilnici v Čehih je zmanjkalo 500.000 K. Prebivalstvo je tako raz-burjeno, da je moral priti tja močen oddelek orožnikov, ker se je bati nemirov.

— **Vlak je skočil s tira** na zasebni železnici ob Dravski dolin, blizu postaje Noskovec pri Oseku. Neki trgovec je smrtno ranjen.

— **Škof Bauer** je povabljen na Dunaj h kanonični informaciji.

— **Bencin se je razpočil** v kleti nekega trgovca v Przemyslu. Vsled eksplozije se je zrušil strop ter je iz sobe nad kletjo padlo v klet 6 oseb, ki so zgorale.

— **Umor in samomor.** V Lvovu je mlinar Vojciehowski ustrelil svojo nečakinjo, ker se mu ni hotela udati, potem pa je še sebe usmrtil.

— **40letnica dinamita.** Te dni bominilo 40 let, odkar je Nobel iznašel dinamit.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 22. aprila. Danes ob dveh popoldne se je sešel mini-strski svet na sejo, v kateri se bavi z zahtevo vojnega mi-nistrstva, naj se dovoli za nove topove 50 milijonov kron, med tem ko hočeta dunaj-ska in peštanska vlada dovoliti le 20 ali kvečjemu 30 milijonov. Za jutri je sklican kronski svet; predsedoval bo cesar.

Dunaj 22. aprila. Akcijski od-bor Čehov in Jugoslovčanov je imel sejo, v kateri se je bavil s postopanjem grofa Vetrta za-radi volitve delegacije. Od-bor je pooblastil dr. Stranskega, da nastopi proti Vetrtru.

Dunaj 22. aprila. Poljaki so pripravili nov načrt za porav-navo med Nemci in med Čehi. Nemški strankam so ta načrt že predložili.

Dunaj 22. aprila. Cesarjevo potovanje v Budimpešto je radi štrajka ogrskih železničarjev od-loženo.

Dunaj 22. aprila. Informacij-ski proces bodočega Olomuškega

naškofa Baura in bodočega brn-skega škofa Huyna bo 28. t. m. pri tukajšnji nuncijaturi.

Dunaj 22. aprila. Vladni svet-nik dr. Tomaž Keller se je ubil. Skočil je s 4tega nadstropja na cesto. Vzrok je dejanje proti nrvnosti.

Dunaj 22. aprila. Včeraj je odšlo 200 mož železničarskega polka v Budimpešto, danes pa jih pojde zopet 200 mož.

Budimpešta 22. aprila. Mini-strski predsednik Tisza je danes v parlamentu izjavil: Če se do danes zvečer ne doseže poraz-umljenje in ne bo stavki železni-čarjev konec, pčtem je kocka padla in potem se zgode de-ljanja, zaradi katerih bo vlado morda parlament obsodil, ki pa so vendar neizogibno potrebna.

Budimpešta 22. aprila. Po-gajanja med vlado in med štraj-kujočimi železničarji se nadaljujejo. Vspheh je skoro zagotovljen, kajti doseglo se je že izvzemši le vpraš-anje o plačah nižjih kategorij železničarjev edinstvo glede vseh važnejših točk.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 22. aprila. Odlo-čeno je, da pojde car Nikolaj osebnost na bojišče in je tudi že program za njegovo potovanje izgotovljen.

Petrograd 22. aprila. Listi poročajo, da je general Kuro-patkin vsled hudega prehlajenja obolel. Vreme na bojišču je skrajno neugodno, tako da pred mese-cem junijem ne bo misliti na večje akcije.

Petrograd 22. aprila. Gene-ral Kuropatkin brzojavlja carju: Ob reki Jalu je bilo 19. in 20. t. m. vse mirno. Blizu kapa To-werhilla se je pojavil japonski parnik, ki je izkrcal šalupe. Te so merile globino morja in potem odšle. Dalje javlja Kuropatkin, da sta bila dva japonska oficirja, ki sta poškodovala železnico, obso-jena na smrt na vešalih, a z ozi-rom na njihovo oficirski značaj sta bila ustreljena.

Berolin 22. aprila. »Local-An-zeiger« javlja iz Čifu, da se je pred Port-Arturjem slišalo pred-večernjim streljanje topov. Japonci trde, da so »Askolda« in še neko drugo rusko ladje po-škodovali.

Petrograd 22. aprila. Na-mestnik Aleksejev je poslal carju jako obširno poročilo o do-godkih pri Port Arturju, tekem katerih je ponesrečil »Petro-pavlovsk«. Dne 11. aprila je šlo rusko brodovje iz pristana in se vrnilo tja zvečer. 8 torpedovk je odšlo preiskat bližnje otoke. Torpedovka »Stražnij« je nale-tela na več japonskih torpedovk. Misleč, da so ruske, ker so rabile ruske signale, se jim je pridružila. Japonci so torpedovko napadli in ubili skoro vse moštvo. »Bajan« je hitel na pomoč, a predno je dospel, se je na ruski torpedovki zgodila eksplozija in se je »Stražnij« začel potapljati. »Bajan« je Japonce pregnal in poslal čolne, da rešijo moštvo »Stražnega«. Pri-bližalo se mu je šest japons-kih križark in začelo nanj streljati. Dasi ves posut z granat-nimi kosci se je »Bajan« z rešenim moštvom vrnil v pristan, ne da bi bil kaj poškodovan. Ob 9. uri zvečer so priplule japo-nске oklopnice, na kar se je rusko brodovje vrnilo v pristan. »Petropavlovsk« se je obrnil na desno proti sovražniku, kar se je dvignil dim, ladja se je na-gnila na desno stran, zadnji ko-nec se je dvignil v zrak in koj potem se je ladja potopila. Rešilo se je 7 oficirjev in 73 mož. Med tem, ko so druge ladje plule v pristan, je pod ladjo »Pob-jeda« naenkrat eksplodirala mina; »Pobjeda« se je nagnila na desno stran, a je vendar mogla odriniti v pristan. Sovražnik se je nato odpeljal.

Vydrone žitne kave

POSKUSITE! Vzorak dragovoljno pošljet ćemo vam 4 K 50 h franco. Pošljet ćemo vam 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“

Vydrone žitne kave dr. Praga-VIII

Zahvala.

Dediči po dne 17. marca t. l. v Celovcu zamrznjen trgovcu in našem rojaku gospodu Janezu Guzel so blagovolili v počaščenje zapustnikovega spomina darovati tratarskim občanom znesek 1000 K za cerkvenostavbeni sklad v namen zidanja nove cerkve na Trati, prostovoljnemu gasilnemu društvu v Gorenji vasi pa znesek 200 K.

Za ta velikodušni dar izreka podpisano županstvo predragim dobrotnikom najsrčnejšo zahvalo.

Županstvo občine Trata

dne 21. aprila 1904.

Fr. Jelovčan, župan.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. aprila: Fran Malenšek, nadarbinar, 71 let, Japljeve ulice št. 2, otrpnenje srca.

V deželni bolnici:

Dne 19. aprila: Ignacij Miklič, togarjev sin, 6 mes., Skrlatica. — Marija Hrovat, delavka, 53 let, srčna hiba.

Dne 20. aprila: Marija Marn, dnarica, 66 let, Emphysema Pulm.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 21. aprila 1904.

Nalozbeni papirji	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.85	100.05
4 1/2% srebrna renta	99.55	99.75
4% avstr. krona renta	99.60	99.80
4% zлата	119.30	119.50
4% ogrska krona	97.95	98.15
4% zлата	118.35	118.55
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spljet	100.25	101.25
4 1/2% posojilo mesta Zadar	100.—	101.—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100.65	101.65
4% češka dež. banka k. o.	100.—	100.30
4% z. o.	100.—	100.20
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.65	101.75
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	108.90	107.90
4 1/2% pr.	101.—	102.—
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	100.50	101.30
4 1/2% ogrske cen.	100.25	101.25
4 1/2% dež. hr.	100.10	101.—
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.75	101.75
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	98.50	98.50
4 1/2% obl. češke ind. banke	99.50	100.—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	293.50	300.50
3% prior. dol. žel.	101.—	101.80
3% juž. žel. kup. 1/4%		
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke	193.—	195.—
Srečke od 1. 1854	182.—	184.50
" " 1860 1/2	259.—	263.—
" " 1864	162.—	163.50
" tizske	246.—	306.—
" zem. kred. I. emisije	294.—	298.50
" " II.	273.—	275.—
" ogr. hip. banke	89.—	93.—
" srbske a frs. 100—	131.40	132.40
" turške	21.15	22.15
Basilika	445.—	475.—
Kreditne	81.—	85.—
Inomoške	78.—	82.—
Krakovske	68.—	72.—
Ljubljanske	53.—	55.—
Avst. rud. križa	29.—	30.—
Ogr.	66.—	71.—
Rudolfove	77.—	80.50
Salcburške	504.—	514.—
Dunajske kom.	79.60	80.60
De'nice	640.25	641.25
Južne železnice	1803.—	1813.—
Državne železnice	641.75	642.75
Avstr.-ogr. bančne delnice	758.—	759.—
Avstr. kreditne banke	250.—	251.—
Ogrske	618.—	622.—
Živnostenske	408.50	409.50
Premnogopok v Mostu (Brux)	1935.—	1945.—
Alpinske montan	489.50	488.50
Fraške žel. indr. dr.	333.—	333.50
Rima-Murányi	454.—	455.—
Trboviške prem. družbe	152.—	153.—
Avstr. orožne tovr. družbe		
Češke sladkorne družbe		

Valute	11.34	11.38
C. kr. cekin	19.05	19.07
20 franki	23.43	23.51
20 marke	23.92	24.—
Sovereigns	117.20	117.40
Marke	95.15	95.35
Laški bankovci	252.75	253.50
Rubli	4.84	5.—
Dolarji		

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 22. aprila 1904.

Termin.

Pšenica za april 1904	za 50 kg K 7.77
" " maj 1904	" 50 " 7.82
" " oktober 1904	" 50 " 7.81
Rž " april	" 50 " 6.21
Koruza " maj 1904	" 50 " 5.10
Oves " maj	" 50 " 5.17

Efektiv.

Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Velika nad morjem 505.2. Srednji vinski tlak 786.0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
21	9. zv.	733.4	11.0	brezvev.	jasno
22	7. zv.	733.0	9.7	sl. svzhod	oblačno
"	2. pop.	731.8	13.2	sr. sszh.	dež

Srednja večerajšnja temperatura: 11.6°, normale: 10.7°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Sprejme se spreten prodajalec

izvežban v manufakturni stroki.

Vojašine prosti imajo prednost.

R. Miklauc, Ljubljana.

Sprejmejo se pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvu „Slov. Naroda“.

921-7

Priden deček se sprejme za mesarskega vajenca.

Naslov pove upravništvu „Slov. Naroda“.

1107-2

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“ je izšla!

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrečno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.

Trgovski pomočnik

18. let, izvežban v manufakturni, špecijski in železniški stroki, 18. let, 25. majem službe.

1131-1

Kdo? pove upravništvu „Slov. Naroda“.

Kompanjona

ki bi imel nekaj kapitala za dodelanje malega umetnega mlina na Stajerskem se išče.

Kje? pove upravništvu „Slov. Naroda“.

1093-3

Mednarodna panorama. Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična razstava I. vrste.

V soboto, 23. aprila 1904: zadnji dan razstave:

Zanimivo potovanje v krasni Salzkammergut.

Od nedelje, 24. aprila 1904 do sobote, 30. aprila 1904:

Velezanimivo potovanje od Solnograda na Watzmannspitze.

Serijski 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem ravateljstvo.

1143

Orient. arnikovo brezovo mazilo.

Ze sam vegetabilni sok, ki teče iz breze, če se narvta deblo, je že od nekdaj znan kot prav izvrstno lepotilo. Če se pa iz tega soka po iznajditeljevem predpisu kemijskim potom skupaj z ekstraktom arnike naredi mazilo, dobi šele poseben učinek.

Če se z njim zvečer namaže obraz ali kak drug del kože, se že drugo jutro odličijo komaj vidne lusknice od kože, ki postane nežna in bleščeča bela.

To mazilo izravna gube in kozavosti na obrazu, ki dobi mladostno barvo, koža postane bela, nežna in sveža, v najkrajšem času izginejo pege, ogrci, bradavice, rdečica na nosu in druge nečistosti kože. — Lonček z navodilom stane 3 K, dvojnat lonček 5 K, trojnat lonček 7 K. — Razpošilja po poštne povzetju ali če se pošlje denar naprej glavna zaloga

M. Feith, Dunaj, VI., Mariahilferstrasse 45.

„ANDROPOGON“

(Iznajdilci P. Herrmann, Zgornja Poljskava)

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstva za rast las, katero ni nikoli sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in z jamčeno neškodljiva tekočina. ki zabrani izpadanje las in odstrani prahaje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrasti lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. — Mnogoštevilna priznanja. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Glavna zaloga in razpošiljatelj v Ljubljani pri gospodu Váso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. U. pl. Ternáčeky, A. Kane, E. Sark v Ljubljani in G. A. Raut v Kranju. Dobiva se tudi v Novem mestu v lekarni pri „Angelju“.

Preprodajalci popust. 12-17

Dvoje dobro ohranjenih damskih koles se proda

v Wolfvovih ulicah št. 10, II. nadst. Ogleda se lahko samo popoldne.

Za gradnjo ceste Savodje (Gmünd)-Rennweg na Koroškem 1133 1

se išče več spretnih delavcev za tolčenje gramoza.

Vpraša naj se pri stavbnem podjetništvu v Eisentrattenu.

V restavraciji „Nova Pivana“ v Zagrebu se sprejmeta

1100-2

2 spretni in brhki

natakarici

zmožni kakega slovanskega jezika.

Ponudbe s fotografijo naj se pošiljajo na naslov: „Nova Pivana“, Zagreb, Draškovičeva ulica 24/26.

Naznanilo.

Dne 27. aprila 1904 se bode vršila na domu g. Josipa Strehar v Ljubljani, na Tržaški cesti h. št. 2 potom prostovoljne sodne dražbe

a) od 9. ure dopoldne naprej zakupodaja posestva vlož. št. 46 kat. obč. Kapucinsko predmestje, hiš. št. 2 na Tržaški cesti z dvoriščem, hišice na dvorišču, gospodarskega poslopja, skladišča, hleva, dveh barak in vrta za dobo 10 let od 1. maja 1804 naprej; izključna cena znaša 1400 kron, vadij znaša polovico najvišjega ponudka letne zakupnine, vadij in polovico letne zakupnine je takoj plačati;

b) od 2. ure popoldne naprej razprodaja premičnin, kakor hišne oprave, gospodarskega in mesarskega orodja i. t. d.

Cenilni zapisnik in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo v pisarni podpisanege c. kr. notarja.

V Ljubljani, dne 22. aprila 1904.

1142-1

Dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar kot sodni komisar.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod in vnosnega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osobni vlaki Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Paris, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2 amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 5 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Žrebanje nepreklicno 23. aprila 1904.

Glavni dobitek kron 40.000 kron

Srečke ogrevalnih sob à 1 krono

prigoroča 789-15 J. C. Mayer, Ljubljana.

Dobitki, ki obstoje v efekti, se v denarju ne bodo izplačevali.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.